

[Landbrugsministeren.]

Smørret, ikke ret meget. Det er ikke rigtigt. Af de ca. 30 Millioner kg Smør, der bruges i Danmark, spiser Landmændene kun de 4 Millioner, de 26 Millioner spises af Ikke-Landmænd. Derfor kan det ikke nytte, at man undervurderer den Betydning, det vil have for Landmændene at faa en Smørafgift, for saa vidt Smørprisen gaar længere ned, end den er i Øjeblikket. Det maa man jo huske paa, at selv om Smørprisen i Øjeblikket er ret gunstig og af en saadan Højde, at en Afgift ikke betyder ret meget, er Smørprisen underkastet ikke alene Konjunktursvingninger, men ogsaa Sæsonsvingninger, og vi kan sikkert befrygte, at Smørprisen senere paa Aaret eller om et Par Maaneder i alt Fald vil gaa længere ned end i Øjeblikket, og saa vil de Beløb ikke blive helt ringe, som den øvrige Del af Befolkningen kommer til at betale til Landmændene.

Det samme kan siges om Kødafgiften. Det er nu 11 Maaneder siden, vi fik den første Kødordning, som blev baseret paa en Finanslovbevilling, og Kødpriserne er forhøjet med ca. 25 pCt. ved disse Ordninger.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kyed, at det er ikke faa Millioner, som Svinereguleringsloven betyder for det danske Landbrug. Det, at man har givet Flæskeproduktionen med de nuværende Priser som et Monopol til Landbruget, har udelukket alle dem, der ikke er Landmænd, og som tidligere har haft Ret til at producere Flæsk, naar det kunde betale sig, fra denne Produktion, det betyder Millionbeløb for Landbruget. Jeg synes, det er uklogt af det ærede Medlem at sige, at disse Ordninger ikke betyder noget for Landbruget økonomisk, at de betyder kun en Omfordeling mellem Landbrugere indbyrdes, for det er ikke rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Kyed sluttede sine Bemærkninger med at sige, at Landbrugernes Priser maa være lig de andres Priser her i Landet, Lønninger o. s. v., og det er en Udtalelse, som ogsaa andre har været inde paa. Jeg vil gerne spørge de ærede Medlemmer: mener man da, at vi fra Statens Side skal til at ordne alle Lønninger og Indtægtsforhold her i Landet? For det maa jo være Konsekvensen af de Herrer's Udtalelser. Mener man, at det skal gennemføres overfor Landbruget, saa maa man være konsekvent og overfor alle Mennesker sikre en Løn, en Indtægt, der svarer til andres.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen kom med en Udtalelse om, at man i andre Lande var gaaet til en meget stærkere Prishæv-

ningspolitik, og han henviste bl. a. til Holland. Men det ærede Medlem glemmer jo her to meget vigtige Ting, for det første, at Holland ikke tilnærmelsesvis udfører saa mange Landbrugsprodukter i Forhold til sin Produktion som Danmark, ikke tilnærmelsesvis er et saadant Eksportland som Danmark med Hensyn til de Varer, der her er Tale om, og dernæst, hvad der ikke har mindre Betydning, at Holland er ikke et Land, der af Hensyn til sit Landbrug har et slækket Pengevæsen, som vi har det her i Landet.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlems Krav om en Bundpris i Kødloven for Destruktionskreaturer, at det er jo umuligt at gennemføre, hvis man ikke har enten en Begrænsning af Tilførslerne til Destruktionsanstalterne eller ogsaa ubegrænsede Pengemidler at raade over. En af de to Ting maa være til Stede, hvis man skal fastsætte og garantere en Bundpris til de Landmænd, der kommer med Kreaturer til Destruktionsanstalterne. Man kan naturligvis ikke love ud ubegrænset uden at have Sikkerhed for, at man ogsaa kan indfri det.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen ligesom andre beklagede sig over, at jeg havde beskaaret Landbokommissionens Forslag med Hensyn til Støtte til de kødproducerende Egne. Det har jeg ikke gjort. Jeg har derimod begrænset Landbokommissionens Forslag, for saa vidt som det omfattede Tilskud baade til Stude og Kvier. For hvad vilde dette betyde? Det er blevet nævnt, jeg tror, det var af en af de konservative Ordførere, at jeg var jo Jyde, og jeg havde villet sikre, at denne Foranstaltning udelukkende skulde komme Jyderne til gode. Men jeg har forstaaet Landbokommissionens Forhandlinger saaledes, og jeg har selv hele Tiden ment, at det var rigtigt, at man ved denne Foranstaltning søgte at bevare en Produktion, som vi har haft i mange, mange Aar, en særlig Kødproduktion, som foregaar i Sønderjylland og i visse Dele af Vest- og Nordjylland, og som er den daarligst lønnende Produktion, vi har. Hvis man medtager i Tilskudsordningen Tilskud baade til Stude og Kvier, vil det betyde, at mange andre end Landmændene i disse Egne vil faa Fordel af denne Ordning, det vil betyde, at enhver Landmand, som har Kvier at sælge af denne Størrelse, kan faa Del i Tilskuddet, og det vil igen sige, at enten bliver der saa færre Penge til disse særlig kødproducerende Egne eller ogsaa færre Penge til Destruktion. Men det skal ikke skille os. Jeg har udelukkende foretaget denne Begrænsning, fordi jeg mente, det vilde være urimeligt og uover-